

PRESENT PERFECT (předpřítomný čas prostý)

Předpřítomný čas prostý tvoříme pomocí tvarů slovesa **to have** a příčestí minulého (**past participle**) plnovýznamových sloves (příčestí minulé u pravidelných sloves má stejný tvar jako minulý čas, u nepravidelných sloves je to třetí tvar sloves). Do češtiny ho překládáme pomocí času minulého.

1. affirmative (kladná věta oznamovací)

I	have	worked	pracoval jsem
you	have	worked	pracoval jsi
he	has	worked	pracoval
she	has	worked	pracovala
it	has	worked	pracovalo
we	have	worked	pracovali jsme
you	have	worked	pracovali jste
they	have	worked	pracovali (oni), pracovaly (ony), pracovala (ona)

2. negative (záporná věta)

I	haven't	worked	nepracoval jsem
you	haven't	worked	nepracoval jsi
he	hasn't	worked	nepracoval
she	hasn't	worked	nepracovala
it	hasn't	worked	nepracovalo
we	haven't	worked	nepracovali jsme
you	haven't	worked	nepracovali jste
they	haven't	worked	nepracovali (oni), nepracovaly (ony), nepracovala (ona)

3. question (otázka)

Have I worked ...?	Pracoval jsem ...?
Have you worked ...?	Pracoval jsi ...?
Has he worked ...?	Pracoval ...?
Has she worked ...?	Pracovala ...?
Has it worked ...?	Pracovalo ...?
Have we worked ...?	Pracovali jsme ...?
Have you worked ...?	Pracovali jste ...?
Have they worked ...?	Pracovali (oni) ...? Pracovaly(ony) ...? Pracovala(ona) ...?

Wh- questions

What have you done?	Where has he lived?
Why has Lucy made it?	How have you spelt/spelled "apple"?
Who has she liked?	When has the child gone to bed?

4. short answers (krátké odpovědi)

+ Yes, I have.	- No, I haven't.
Yes, you have.	No, you haven't.
Yes, he has.	No, he hasn't.

Použití předpřítomného času prostého:

1. pro děje, které se odehrály v nedávné (bezprostřední) minulosti

Ann arrived home at 6 o'clock in the evening. Anna přišla domů v 18 hodin.

V 18.01 lze ve větě o jejím příchodu použít předpřítomný čas:

Ann has arrived home. Anna přišla domů.

Od 18.30 do 19 hodin Anna jedla večeři.

V 19.01 můžeme říci: Ann has eaten her dinner. Anna jedla večeři.

2. mluvíme-li o minulém ději, ale neuvádíme přesné časové určení, kdy se odehrával

I have seen this film before. (before = někdy v minulosti) Ten film jsem viděl.

3. mluvíme-li o událostech, které se odehrály v minulosti, ale jejich následky trvají do současnosti

She has left this company. She doesn't work there now. Odešla z firmy. Teď tam nepracuje.

Doba, kdy se děj odehrál, není buď vyjádřena vůbec, nebo je uváděna časovými příslovci, která dobu nijak přesně nevymezují:

always (vždy)

often (často)

already (již)

just (právě)

not yet (ještě ne)

before (dříve)

once (jednou)

ever (někdy (v otázce))

never (nikdy)

POZOR:

Časová příslovce frekvenční – *just, ever, never, often, always* atd. se kladou před tvary minulého příčestí.

4. ve větách s časovým určením, které vyjadřuje přítomnou, dosud neskončenou dobu

this morning (dnes dopoledne, dnes ráno)

today (dnes)

tonight (dnes večer)

this week (tento týden)

this year (letos)

I have seen her today.

Dnes jsem ji viděl. (dnešek ještě trvá)

He has already had three caps of coffee this morning.

Dopoledne měl již tři šálky kávy. (dopoledne ještě trvá)

5. v otázkách na události, které nějaká osoba prožila během svého života, se často užívá EVER (= někdy během života)

Have you ever been to Australia? Byl jsi někdy v Austrálii?

6. ve větách, v nichž se hovoří o událostech, které někdo během svého života zažil, se často užívá **NEVER (= nikdy)**

I have never learnt French.

Nikdy jsem se neučil francouzsky.

7. **YET** se používá se záporným tvarem slovesa. Vyjadřuje, že děj, který očekáváme se dosud neodehrál

The post hasn't arrived yet. (= The post has not arrived, but it probably will arrive.)

Pošta ještě nepřišla. (ale pravděpodobně ještě přijde)

V otázce se **yet** používá pro zjištění, zda se očekávaný děj již odehrál.

Have you paid the bill yet? (Perhaps you have not paid bill, but you are gonig to pay it soon.)

Ještě jsi nezaplatil účet. (Možná jsi ještě nezaplatil účet, ale zřejmě máš v úmyslu jej zaplatit.)

Yet obvykle stojí na konci otázky nebo záporu.

8. **JUST + předpřítomný čas – můžeme použít k vyjádření něčeho, co se stalo nedávno**

Martin isn't hungry. He has just had breakfast.

Martin nemá hlad. On právě snídal.

9. **BEEN and GONE** (tyto tvary mají odlišný význam)

- tvar **been** vyjadřuje, že odjela a **již se vrátila**

Jane has been to Australia.

Jana byla v Austrálii.

- tvar **gone** vyjadřuje, že odjela a **ještě se navrátila**

Jane has gone to Japan.

Jana jela do Japonska.

10. **FOR and SINCE**

Předpřítomný čas s předložkou **for** vyjadřuje, **jak dlouho** již určitý děj, který začal v minulosti probíhá

Sarah has been a teacher for three years.

Sára je učitelkou tři roky.

Předpřítomný čas s předložkou **since** vyjadřuje, **odkdy** určitý děj, který ještě neskončil, probíhá.

We have lived here since 1998.

Žijeme tu od roku 1998.